

Maré legendája

Egregy és Szentlászló között réges-régen két vár állott, az egyiket Márévárnak, a másikat pedig Miklósvárnak nevezték, a vár urainak neve után. Mindketten igen gazdagok voltak, s a király kedvelt vitézei. Egy napon a király háborúba hívta katonáit. Máré vitéz azonnal indult is, elbúcsúzva szép, fiatal feleségétől. Miklós viszont nem sietett annyira, inkább elkezdte a várát újjáépíteni. Közben megmeglátogatta a másik várban egyedül maradt asszonyt, aki eleinte be sem engedte, idővel azonban egyre szívesebben látta vendégül a szomédos vitézt. Telt s múlt az idő, a harmadik esztendőben Márévár asszonyának kislánya született. Miklós vitéz úgy megrémült tettétől, hogy az asszonyt s újszülött kislányát otthagya azonnal a király táborába lovagolt. Ott aztán derekasan harcolt, míg a tizenhét esztendei háborúskodás végül győzelemmel fejeződött be. A két várúr együtt indult haza. Máré már alig várta, hogy hazaérjen szeretett asszonyához, Miklós viszont egyre szótlanabb lett, ahogy közeledtek otthonukhoz. A várak alatti völgyben aztán elváltak egymástól. Ekkor Máré leghűségesebb cselédje lépett elő az erdőből, és elmesélte, mi történt amíg ő a háborúban járt. Máré erre haragjában a várkapunak rontott, de az zárva volt, s nem tudta betörni. Így aztán hetek múlva nagy sereggel tért vissza, megostromolta, s lerontotta mindkét várat, majd komor szívvel visszatért a király szolgálatába, ahol aztán haláláig harcolt. Márévár asszonya és gyönyörűszép leánya azonban túlélte az ostromot. A pincébe menekültek, de a sok leomlott kő eltorlaszolta a kijáratot. Az asszony a sok kincs között étlenszomjan halt meg. De előtte még elátkozta leányát: Csakis az válthatja meg, aki megcsókolja a bika, kígyó és varangyos béka képében megjelenő lányt. El is érkezett az idő, a terület új vadásza feloldhatta volna az átkot. Azonban az undok varangyos békát végül nem bírta megcsókolni, így nem sikerült megváltania a lányt, hogy feleségül vehesse és megkaphassa rengeteg kincsét. Az elátkozott leány évszázadok óta várja, hogy kiszabadítsák, kincsei addig ott maradnak mélyen, betemetve a föld alatt...